

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové, v právní věci žalobkyně **Z. Š.**, proti žalovanému **Katastrálnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj – Katastrálnímu pracovišti Frýdek-Místek**, se sídlem T.G. Masaryka 453, Frýdek-Místek, ve věci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 22. 3. 2017 se žalobkyně domáhala ochrany před nezákonným zásahem Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, který spatřuje v tom, že ve po té, co doručila žalovanému podání označené jako „Návrh na opravu chyby v katastrálním operátu“, zaevidované pod

č. j. PD-25456/2016-802, obdržela od žalovaného pouze přípis označený jako „Sdělení“. Toto jednání žalovaného je dle žalobkyně v rozporu s jednacím řádem, který pod č. j. ČÚZK-10162/2014-22 vydal Český úřad zeměměřičský a katastrální a také s § 36 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „KatZ“). Žalobkyně vytýká žalovanému, že v daném případě ne zahájil řízení označené značkou OR, čímž se dopustil nezákonného zásahu ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v důsledku kterého byla zkrácena na svých právech. Svá tvrzení žalobkyně opřela i o rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 7 Aps 3/2008-118 ze dne 17. 12. 2010. Žalobkyně navrhovala, aby zdejší soud určil, že ne zahájení řízení o opravě chyby v katastrálním operátu na základě jejího návrhu je nezákonným zásahem žalovaného do práv žalobkyně a zároveň zakázal žalovanému zasahovat do práv žalobkyně tím, že řízení OR o opravě chyby v katastrálním operátu ne zahájí. Rovněž žádala náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě ze dne 2. 6. 2017 uvedl, že podání žalobkyně ze dne 14. 12. 2016 vyhodnotil jako podnět ve smyslu § 42 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „s. ř.“), který označil č. j. PD-25456/2016-802. Tento svůj postup odůvodnil tím, že dle § 36 odst. 1 KatZ ve spojení s § 4 odst. 1 písm. e) téhož zákona žalovaná není aktivně procesně legitimována k podání návrhu na opravu chyby katastrálního operátu. Po vyhodnocení obsahu podnětu dospěl žalovaný k názoru, že není důvod k zahájení řízení a žalobkyni o tom nad rámec své úřední povinnosti vyrozuměl. Dále uvádí, že mu je z jeho úřední činnosti známo, že žalobkyně učinila v téže věci podání již 24. 10. 2014 a následně podávala nadřízenému orgánu podnět k uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 s. ř. a v obou případech byla neúspěšná.

V replice k vyjádření žalovaného, zaslané soudu dne 20. 7. 2017, žalobkyně uvádí, že nesouhlasí se závěrem žalovaného, že není vlastníkem předmětných nemovitostí ani jiným oprávněným ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) KatZ, a tedy nemůže podat návrh na opravu chyby katastrálního operátu, jelikož se ve svém vyjádření žalovaný nezmínil o dalších skutečnostech, které dokládají, že žalobkyně není aktivně legitimována k podání návrhu na opravu chyby katastrálního operátu.

U jednání dne 13. 9. 2017, ke kterému se žalovaný nedostavil, žalobkyně setrvala na svých stanoviscích a zdůraznila, že ke dni soudního jednání jí nebylo sděleno, proč není jinou oprávněnou osobou a proč nebylo řízení OR založeno.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobkyně dne 14. 12. 2016 podala žalovanému podání označené jako „Návrh na opravu chyby v katastrálním operátu“, které bylo zaevidováno pod č. j. PD-25456/2016-802-1. Žalovaný vyhodnotil podání žalobkyně jako podnět dle § 42 s. ř. a tento svůj postup odůvodnil tím, že žalobkyně není vlastníkem předmětných pozemků ani jiným oprávněným ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) KatZ, a její podání tedy nelze vyhodnotit jako návrh ve smyslu § 36 odst. 1 KatZ, jehož přímým důsledkem by bylo zahájení řízení o opravě chyby označované značkou OR. Po posouzení obsahu podnětu dospěl žalovaný k závěru, že zde nejsou důvody pro zahájení řízení o opravě chyby katastrálního

operátu z moci úřední a žalobkyni o tom informoval prostřednictvím sdělení č. j. PD-25456/2016-802-2, které jí bylo 21. 1. 2017 doručeno.

Vzhledem k tomu, že se žalobkyně svou žalobou domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, krajský soud vycházel při posouzení věci ze skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).

Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Zdejší soud se zabýval otázkou aktivní věcné legitimace žalobkyně, tedy otázkou důvodnosti návrhu u zásahové žaloby. Je nutno zkoumat pět podmínek. Vymezením těchto podmínek se zabýval i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) kupříkladu v rozsudku č. j. 5 Afs 266/2015-29 ze dne 3. 6. 2016 (veškerá rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz): *„Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle ust. § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, publ. pod č. 603/2005 Sb. NSS, ze dne 9. 1. 2013, č. j. 1 Aps 10/2012 – 20, nebo rozsudek ze dne 27. 11. 2014, č. j. 7 Afs 125/2014 - 32).“*

Krajský soud se zabýval otázkou, zda byla žalobkyně v důsledku nezahájení řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, které by bylo označeno značkou OR, přímo zkrácena na svých právech. I nečinnost správního orgánu může být kvalifikována jako omisivní zásah, a proto bylo třeba posoudit, zda žalobkyní vymezená nečinnost žalovaného byla či nebyla v souladu se zákonem. Katastrální zákon v § 36 odst. 1 taxativně vymezuje okruh osob, které jsou legitimovány k podání návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu. Mezi tyto osoby patří vlastník pozemku, kterého se chyba týká a také jiný oprávněný ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) KatZ. V případě, že by osoba spadající do jedné z těchto dvou kategorií u příslušného úřadu podala návrh na opravu chyby v katastrálním operátu, vznikla by na straně příjemce podání zákonná povinnost dle § 36 KatZ ve spojení s § 44 s. ř. řízení o opravě chyby zahájit. Tato povinnost však nevzniká za situace, kdy osoba podávající není ani vlastníkem ani jiným oprávněným a na její podání se proto zákonná úprava návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu nevztahuje. Žalovaný vysvětlil, že žalobkyně nemůže být považována za jinou oprávněnou osobu, neboť pozemek, k němuž se měla vztahovat oprava, není ani zčásti totožný s povinným pozemkem dle odstupní smlouvy ze dne 4. 2. 1952, již se žalobkyně dovolávala; závěr žalovaného žalobkyně věcně nezpochybnila a soud se s ním ztotožňuje. Žalovaný tedy postupoval správně, když v souladu v § 37 odst. 1 s. ř. podání žalobkyně vyhodnotil jako podnět k zahájení řízení *ex offio* ve smyslu § 42 s. ř. a využil možnost řízení na základě podnětu nezahájit, neboť dospěl k názoru, že pro to není důvod. Soud se proto neztotožňuje s námitkou žalobkyně, že žalovaný

měl postupovat dle čl. 33 Jednacího řádu č. j. ČÚZK-10162/2014-22, neboť tento se vztahuje čistě na řízení zahájená *ex offo* nebo na návrh na opravu chyby v katastrálním operátu. Není úkolem soudu přezkoumávat, proč v dané věci nebylo zahájeno řízení *ex offo*, neboť tímto nedochází na straně žalobkyně k zásahu do jejích práv. Dlouhodobá, bohatá a konstantní judikatura správních soudů setrvale stojí na stanovisku, že na zahájení řízení z moci úřední (*ex offo*) nemá soukromá osoba veřejné subjektivní právo (srov. např. nález bývalého československého Nejvyššího správního soudu č. Boh. A 7229 ze dne 25. 9. 1922; usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 586/02 ze dne 8. 10. 2002; rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 117/2012-26 ze dne 22. 1. 2014, č. j. 10 As 105/2014-35 ze dne 21. 8. 2014, č. j. 4 Ans 6/2006-162 ze dne 30. 8. 2007, č. j. 3 Ans 1/2009-58 ze dne 8. 7. 2009, č. j. 9 Ans 8/2011-62 ze dne 14. 9. 2011, č. j. 1 As 311/2016-26 ze dne 15. 2. 2017 či rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 86/2015-68 ze dne 1. 3. 2017).

Za této situace jsou bezpředmětné výtky žalovanému, které žalobkyně uvádí v replice k vyjádření žalovaného ze dne 24. 7. 2017, že ve vyjádření k žalobě i ve sdělení, které po vyhodnocení podnětu žalovaný žalobkyni zaslal, absentují některé skutečnosti, které zde dle žalobkyně mají být uvedeny. Ten kdo podává podnět u správního orgánu má dle § 42 s. ř., v případě, že o to požádá, právo, aby mu správní orgán do 30 dnů od doručení podání sdělil, že řízení zahájil nebo že neshledal k jeho zahájení důvod. Vzhledem k tomu, že o to žalobkyně ve svém podání ze dne 14. 12. 2016 nepožádala, nelze uvažovat o porušení povinností na straně žalovaného, neboť zde žádná povinnost *ex lege* nevznikla. Ke stejné námitce vůči vyjádření žalovaného k žalobě soud konstatuje, že tento úkon je čistě v dispozici žalovaného a uvedením či neuvedením skutečností v něm obsažených nemůže dojít k zásahu do práv žalobkyně.

Soud proto žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. pro nedůvodnost zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšné straně nevznikly náklady nad rámec její úřední povinnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 13. září 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu